Ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening

DG Ruimtelijke Ordening
DGRO-Ruimtelijk Beleid
Kennis en Geo-Informatie

Contactpersoon
Ruud van Rossem
Coördinerend Beleidsmedewerker

Ruud.Rossem@minbzk.nl

Datum
16 juni 2026

Kenmerk

Programmaraad ZoN-Datafundament

notitie Herziening Wet- en Regelgeving Geo-informatie

Afschrift aan

Inleiding

Hoewel de wet- en regelgeving op het gebied van geo-informatie van relatief recente datum is, is het gedurende de jaren toch een complex en onoverzichtelijk geheel geworden. Inhoudelijk gaat het om vijf basisregistraties en een groot aantal andere voorzieningen.

De regelgeving is verspreid over diverse wetten die geen onderlinge hiërarchie kennen. Deze wetten zijn op verschillende momenten ontstaan en kennen daardoor een andere visie op wat bij wet en wat krachtens zo'n wet bij lagere regelgeving dient te worden geregeld. Ook lopen de gedachten over een meer en minder afstandelijke rol van het ministerie uiteen en is sturing op samenhang en doorontwikkeling in deze constellatie lastig. De huidige structuur van de wet- en regelgeving is daardoor eerder een hinderpaal dan een werktuig voor doorontwikkeling in samenhang.

Deze notitie schetst hoe dit is ontstaan en hoe we kunnen komen tot een nieuwe heldere structuur in wet- en regelgeving. De noodzaak hiervoor is reeds eerder onderkend in de Beleidsvisie Kadaster (2020/2021), de Beleidsvisie Zicht op Nederland – Datafundament (2023) en de Beleidsvisie Zicht op Nederland (2023).[1] Aanleiding voor deze notitie was de herijking van het proces voor de Herziening Kadasterwet door het Ministerie van VRO, thans BZK.

Historie

Het geo-veld heeft heel lang gefunctioneerd zonder specifieke wetgeving. Werkzaamheden op het gebied van Geo-informatievoorziening vloeiden impliciet voort uit taken die de overheid toch al deed en hoe deze werden uitgevoerd was vastgelegd in werkinstructies binnen organisaties. In de laatste decennia van de 20e eeuw kwam hier verandering in.

[1] Daarnaast is wet- en regelgeving ook een terugkerend onderwerp in de overleggen met het Kadaster. Omdat de onderhavige wetgeving echter veel meer actoren raakt is er in deze notitie voor gekozen niet de insteek Kadaster-wet- en regelgeving te kiezen maar het bredere perspectief wet- en regelgeving Geo-informatie.

Het begon met de Kadasterwet die in de jaren ‘80, ongeveer honderdvijftig jaar na het ontstaan van de dienst, de toenmalige taken van de Dienst voor het Kadaster en de Openbare Registers voor het eerst bij wet regelde. Tot die tijd was de taak uitsluitend gebaseerd op het Burgerlijk Wetboek en interne werkinstructies. Het ging toen overigens uitsluitend om de taken in het kader van de rechtszekerheid rond registergoederen. Naast vastgoed ook schepen en luchtvaartuigen. Ook het coördinaatstelsel van Rijksdriehoeksmeting kreeg in dit kader een juridische basis. En ook deze taak stamde uit diep in de 19e eeuw.

N.a.v. de verzelfstandiging van het Kadaster, medio jaren ’90, is de Organisatiewet Kadaster opgesteld die niet zozeer de inhoud van de taken regelde als de wijze van opereren als Zelfstandig Bestuursorgaan.

Tot die verzelfstandiging werd de rol van de minister als coördinerend bewindspersoon voor Geo-informatie (Op basis van het Besluit Informatievoorziening Rijksdienst 1990) ondersteund vanuit de Rijksdienst voor Kadaster en Openbare Registers. Na de verzelfstandiging kwam deze rol te liggen bij het toenmalig Ministerie van VROM. Na enkele departementale herindelingen ligt deze rol bij het Ministerie van BZK. In de loop van de jaren is deze coördinatietaak verbreed tot de hele overheid, niet alleen het rijk.

In de loop van de jaren kreeg het Kadaster er meer taken bij, o.a. door de overname van de Topografische Dienst van het Ministerie van Defensie. Taken die vaak een plaats kregen in de Kadasterwet, vaak ook in speciale wetten en in een aantal gevallen op beide plaatsen. Voorbeelden van die speciale wetten zijn de Wet Kenbaarheid Publiekrechtelijke Beperkingen (WKPB) en de Wet Informatie-uitwisseling Ondergrondse Netwerken (WION, thans WIBON).

In het eerste en tweede decennium van de 21e eeuw is in het Geo-domein een aantal basisregistraties ontwikkeld, de Basisregistratie Kadaster, Topografie, Adressen en Gebouwen, Grootschalige Topografie en Ondergrond (resp. BRK, BRT, BAG, BGT en BRO).
De basisregistraties BRK en BRT zijn binnen het kader van de Kadasterwet geregeld, voor de andere zijn aparte wetten gemaakt: de wet BAG, de wet BGT en de wet BRO. Deze wetgeving valt onder de Minister van BZK. Daarnaast is in het Geo-domein ook de Basisregistratie WOZ (Waardering Onroerende Zaken) ontwikkeld onder verantwoordelijkheid van de Minister van Financiën.

Voor deze basisregistraties gelden twaalf strenge eisen onder meer over governance, datakwaliteit en aansprakelijkheid. Uitgangspunt van dat stelsel van basisregistraties is en was dat gegevens eenmalig worden ingewonnen en daarna meervoudig worden gebruikt. Dat is de kracht van de basisregistraties. Tegelijk geldt dat ze naast elkaar zijn neergezet en de sturing op samenhang over de basisregistraties heen beperkt was.

Doorontwikkeling

De bovengenoemde wetgeving betrof ofwel het in de wet beschrijven van een bestaande taak ofwel een volledig nieuwe. Vanaf medio tweede decennium van deze eeuw werd duidelijk dat de in die verschillende wetten geregelde geo-informatie onderlinge relaties heeft en dat het bij doorontwikkeling van belang

was met die relaties rekening te houden en zo aan de maak-kant dubbel werk te voorkomen en aan de gebruikskant tegenstrijdige beelden.

Vanuit die optiek is het programma Doorontwikkeling in Samenhang gestart en daarin is de gedachte ontwikkeld dat het voor de samenhang van de geo-informatie goed zou zijn de verkokerde wetgeving te vervangen door één wettelijk kader waarin bewust gestuurd kan worden op samenhang en standaardisatie, zowel van de data als van de data-deelvoorzieningen. Dit traject heeft uitgemond in de visie Zicht op Nederland – Datafundament (2023), waarin deze gedachte is verwoord. Zie fig.1.

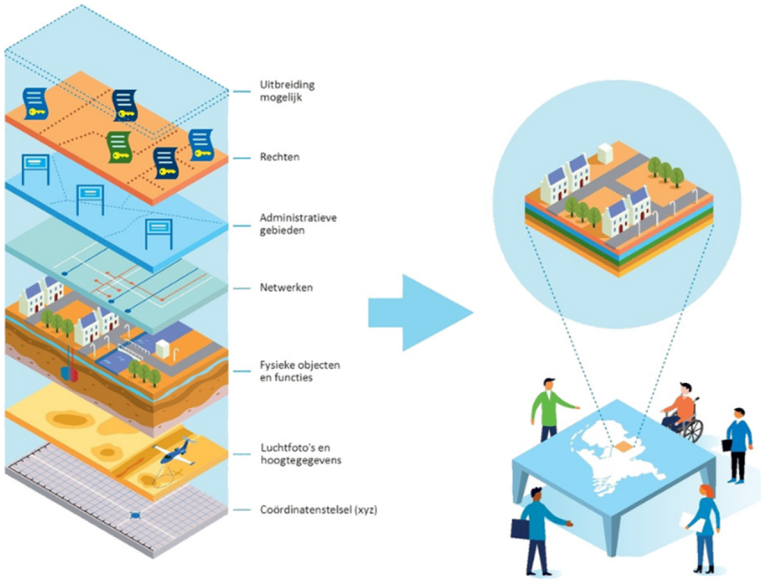

Fig.1: Geo-informatie, zodanig gestructureerd en georganiseerd dat deze in samenhang kan worden gebruikt in maatschappelijke opgaven.

In de daarop voorbouwende visie Zicht op Nederland is het concept van de waardeketen ontwikkeld. Hierin voegt iedere schakel waarde toe voor de gebruikers in de maatschappelijke opgaven. Die waardeketen vormt een architectuur waarin registraties, voorzieningen en informatieproducten een heldere plaats krijgen. Waar nodig kunnen de schakels van deze waardeketen wettelijk worden geborgd. Zie fig. 2 op de volgende pagina.

Een ander element van doorontwikkeling was dat er steeds meer nieuwe datasets, voorzieningen en informatieproducten ontstonden binnen de geo-informatie, vaak als resultaat van goed bedoelde ontwikkelingen in een proeftuin die eenmaal tot wasdom gekomen wel een vorm van wettelijke borging nodig hadden om door de betreffende overheidsorganisaties te worden uitgevoerd. Een voorbeeld hiervan is de datadeelvoorziening PDOK, en meer recent het landelijk bestand met 3D-topografie ontwikkeld door het Kadaster en de 3D-BAG ontwikkeld door de TU-Delft.

Daarvoor is het nodig dat de wet- en regelgeving gemakkelijk kan worden aangepast bij nieuwe wensen of eisen. De modernere basisregistratiewetten, te beginnen met de BGT-wet, hebben een structuur die het mogelijk maakt veel details bij lagere regelgeving te regelen. De oudere Kadasterwet kent dit in veel mindere mate. Daarin zijn juist veel details op het niveau van de wet geregeld. En dat betekent dat ook kleine wijzigingen een relatief zwaar traject door moeten. Ook is de wet er bij het initieel ontwerp niet op gemaakt om allerlei andere taken dan rechtszekerheid in onder te brengen. Ook omdat bij die taken vaak ook rollen liggen bij andere actoren dan het Kadaster.

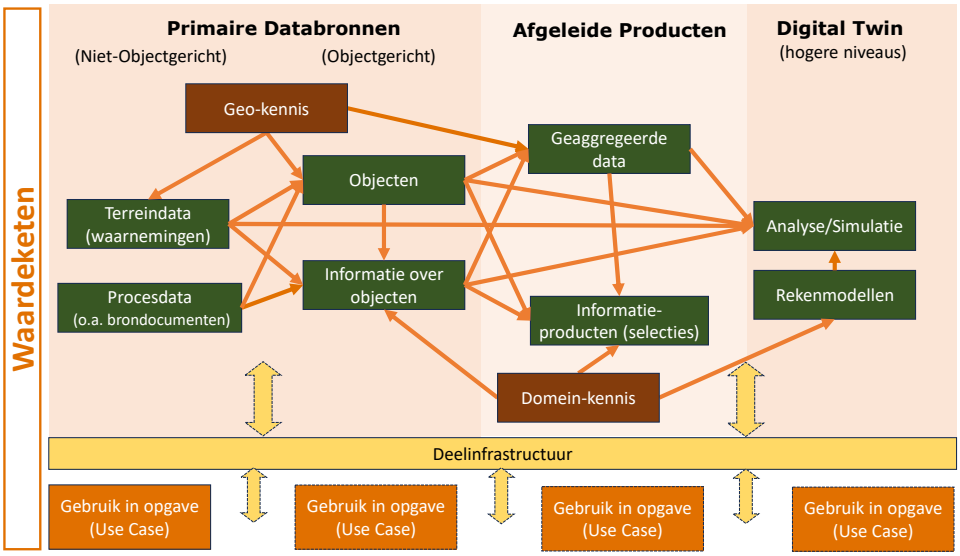

Fig. 2: De waardeketen bestaat uit schakels die met elkaar verbonden zijn en gezamenlijk waarde creëren voor gebruikers. De waardeketen bestaat uit content (groene en bruine blokken) en een (data)deelinfrastructuur (oker balk). Daarnaast gaat het om de afspraken en standaarden die worden gehanteerd. De huidige basisregistraties en -voorzieningen kunnen gemakkelijk op dit denkmodel worden geprojecteerd.

Wens tot herziening Wet- en Regelgeving

Bij de laatste evaluatie van het Kadaster (2020) is dit ook geconstateerd en is de aanbeveling gedaan om de herziening Kadasterwet ter hand te nemen. In de n.a.v. deze evaluatie bijgesteld Beleidsvisie Kadaster van het Ministerie van BZK (vastgesteld in 2021) is deze wens als volgt verwoord:

> *Waar nodig worden ook wet- en regelgeving aangepast. Hierbij spelen met name drie wensen:*
> - *De wet- en regelgeving m.b.t. de NGII bijeenbrengen en inhoudelijk harmoniseren,*
> - *Technische aspecten m.b.t. rechtszekerheid verplaatsen van wet naar lagere regelgeving,*
> - *Borging van taken waarvoor thans de borging ontbreekt.*

In de beleidsvisie Zicht op Nederland – Datafundament (vastgesteld 2023) ligt het accent op herziening van de wetgeving als conditie voor succes voor de verdere doorontwikkeling van het Datafundament.

> ***Afspraken en regelgeving***
>
> *Wet- en regelgeving en afspraken over de NGII worden formeel geborgd. Het huidig kader waarin de bestaande geo-basisregistraties zijn vastgelegd, voldoet niet meer als we gaan sturen op herschikking van de data en op verbreding en verhoging van de flexibiliteit om tegemoet te komen aan wensen in de toekomst. Sturing op het hele geo-data-fundament vergt een wettelijk kader dat dit faciliteert. Idee is daarom de huidige wetten rond de geo-basisregistraties door te ontwikkelen naar een samenhangende wet op de geo-data waarin deze registraties, en mogelijke toekomstige uitbreidingen, een goede plek kunnen krijgen.*
>
> *Nieuwe ontwikkelingen kunnen met deze ruime en integrale wet gemakkelijk juridisch worden geborgd. Daarmee worden de juridische kaders voor de inwinning, de registratie en het gebruik van de data, alsook de scheiding tussen publiekrechtelijke- en privaatrechtelijke regels voor de betrokkenen veel eenduidiger, helderder en efficiënter. In de transitie daarnaartoe is speciale aandacht voor een soepele overgang met zorgvuldig overgangsrecht.*
>
> *Naast wetgeving kennen de verschillende registraties vanuit hun afzonderlijke ontwikkeling ook allerhande aanvullende afspraken en standaarden waarin samenhang vooralsnog ontbreekt of die juist nodig zijn om samenhang te faciliteren. Ook deze zullen zoveel mogelijk worden geharmoniseerd en geborgd, waar nodig via lagere regelgeving.*

Deze wensen zijn opgepakt door voor zowel de herziening Kadasterwet als de Wet Geodata een startnotitie op te stellen en op basis daarvan deze een plaats in de wetgevingsagenda van het ministerie te geven.

Herijking van het proces herziening Kadasterwet

Enkele jaren geleden is door het ministerie met het Kadaster afgesproken enkele zaken nog in het oude wettelijk kader van de Kadasterwet te borgen (PDOK, reparatiewet), maar daarna eerst de grote verbouwing te doen (fundamentele herziening van het instrumentarium via de herziening Kadasterwet en nieuwe Wet Geodata) en dan in die nieuwe structuur de nieuwe wensen te accommoderen.

Die fundamentele herziening van het instrumentarium in de Kadasterwet betrof volgens het plan van aanpak van oktober 2023 het wetgevings-technisch beperken van de Kadasterwet tot hoofdlijnen (hoog regelen waar dat moet en in lagere regelgeving regelen waar dat kan en mag) en daardoor het slimmer en sneller kunnen borgen van nieuwe activiteiten mogelijk te maken. Het was dus niet de bedoeling om die nieuwe en vaak beleidsrijkere activiteiten zelf al mee te nemen bij deze herziening. Dat zou ook de doorlooptijd vertragen.

Medio 2024 is een aantal werkgroepen gestart in het kader van de herziening Kadasterwet. Het gaat hierbij om de herstructurering van de wet gericht op het gemakkelijker bij lagere regelgeving kunnen regelen van m.n. technische wijzigingen. Deze herstructurering is in beginsel beleidsarm en alleen gericht op een fundamentele aanpassing van het instrumentarium. Toch bleken in de

werkgroepen naast deze herstructurering ook beleidsrijkere onderwerpen aan de orde te zijn. Dat ging om onderwerpen die een datavisie vergen, waarbij belangen als voldoende bescherming van privacy en nationale veiligheid alsook mededinging een rol spelen. Dergelijke vraagstukken vergen een heel ander proces dan de beleidsarme structuurwijziging van de wet- en regelgeving die beoogd was. De werkgroepen zijn daarom deels eind vorig jaar, deels dit voorjaar on hold gezet met als doel het herijken van de scope en aanpak.

Deze herijking is ook ingegeven door de kritische adviezen van Raad van State en Autoriteit Persoonsgegeven die we recent hebben ontvangen over mededinging en bescherming persoonsgegevens en het feit dat het Ministerie van Justitie en Veiligheid een wetgevingstoets wil doen voor zowel de herziening Kadasterwet als de Wet Geo-data.

Bij deze herijking wordt gebruik gemaakt van het beleidskompas (inclusief de verplichte kwaliteitseisen, zoals DPIA, toets regeldruk, uitvoerbaarheid en aanwijzingen inzake het verrichten van marktactiviteiten door organisaties binnen de rijksdienst), zodat de stappen in de juiste volgorde worden gezet. Dit om kwalitatief goed beleid, wet- en regelgeving te maken, mede om te voorkomen dat we later in het proces hinder ondervinden of vertraging oplopen. Tevens moet zeker worden gesteld dat we voldoende rekening houden met de rijksbrede belangen.

Hierbij wordt ook gekeken naar het meer programmatisch organiseren van de hele portefeuille van wet- en regelgevingstrajecten op het gebied van het Kadaster en geo-informatie in bredere zin. Hierdoor kan scherper worden geprioriteerd en gestuurd en kan worden voorkomen dat ad hoc issues en/of derden de werkzaamheden aan deze wet- en regelgevingstrajecten doorkruisen. Ook wordt op deze wijze de wisselwerking met beleid beter vormgegeven en kan rolzuiverheid scherper worden aangebracht.

Toekomstvisie aanpak Wet- en Regelgeving

De herijking heeft het volgend beeld opgeleverd. De weg voorwaarts kan worden samengevat in zeven punten:

1. Een programma-aanpak (net als die in het verleden is gehanteerd en in de praktijk goed werkte).
2. Werken binnen een heldere governance met het ministerie in de leidende rol;
3. Voldoende capaciteit en prioriteit, met ambtelijke bemensing van sleutelposities;
4. Werken met een heldere visie op de architectuur van de wet- en regelgeving;
5. Werken met een helder onderscheid tussen wat beleidsrijk en beleidsarm is;
6. Werken binnen een helder visie op de periode na deze transitie;
7. Invullen van de overige condities voor succes.

Deze gelden zowel voor de Herziening Kadasterwet als de Wet Geodata[2].

[2] N.B. de term “Wet Geodata” is een werktitel. Naar verwachting wordt de volledige aanduiding “Wet tot regeling van de Nationale Geo-Informatie-infrastructuur”.

1 - Programmatische aanpak

In deze optiek wordt de hele wet- en regelgevingsportefeuille waar BZK-Geo voor verantwoordelijk is als één geheel aangestuurd binnen het programma gericht op de ontwikkeling van het Datafundament. Daarbinnen kunnen kleinere wijzigingen en fundamentele herzieningen plaatsvinden. Qua planning gaat het om jaar- en kwartaalplanningen waarbij steeds helder wordt geprioriteerd. Deze prioritering houdt ook in dat bepaalde wensen op de voorraadlijst blijven staan tot er ruimte is om deze op te pakken. Het gaat hierbij niet alleen om de juridische uitwerking, maar met name ook om het maken van de beleidskeuzes die nodig zijn om inhoudelijk richting te geven. Het proces moet zo ingericht worden dat die beleidsmatige afweging tijdig kan plaatsvinden, om stagnatie of herhaling van zetten te voorkomen. Vanuit deze programmatische realisatie zullen op relevante momenten zaken worden voorgelegd aan de governance.

2 - Heldere Governance

Voor het datafundament, waar het leeuwendeel van deze wet- en regelgeving over gaat, is recent een nieuwe governance ingericht (conform de adviezen van Kokx-deVoogt 2020).

In deze governance wordt onderscheid gemaakt tussen overleg met de belanghebbenden in de overleg-lijn en realisatie door de daarbij betrokken partijen in de realisatielijn. De hierboven geschetste programmatische aanpak gaat er van uit dat de jaar en kwartaalcyclus doorlopen wordt in de realisatielijn. Overleg over uitgangspunten en beoogde resultaten met de belanghebbenden vindt plaats in de overleglijn. In de realisatielijn ligt de focus op het creëren van een omgeving waarin medewerkers ongestoord aan de realisatie van hun product voor de betreffende periode kunnen werken. Het proces kent daarom gesloten en open fasen. In de gesloten fasen heeft het ministerie gelegenheid voor de eigen gedachtenvorming. In de open fasen worden tussenresultaten besproken met het veld.

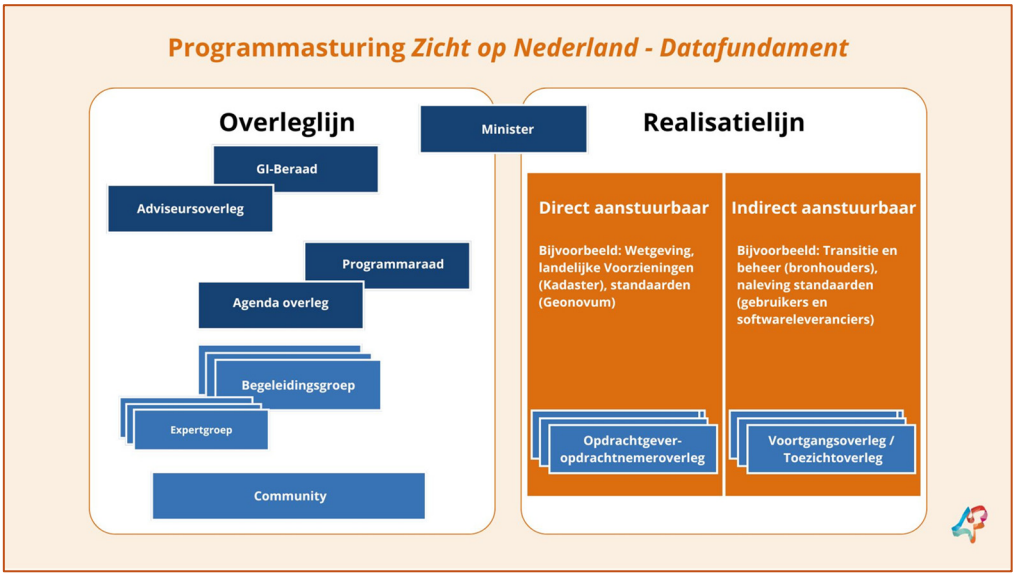

Governance-model. Links de overleglijn, rechts de realisatielijn.

In de governance wordt onderscheid gemaakt tussen inbreng van partijen op basis van kennis en ervaring versus inbreng voor het behartigen van (eigen) belangen. Dat laatste gebeurt alleen in de sturende overleggen (Programmaraad Datafundament en GI-Beraad). Hoewel gestreefd wordt naar consensus kan het in het belang van de voortgang nodig zijn knopen door te hakken. Gezien de eindverantwoordelijkheid voor de wet- en regelgeving beslist in die gevallen het ministerie gehoord de andere partijen.

3 – Capaciteit en Prioriteit

Om deze programmatische aanpak mogelijk te maken is voldoende capaciteit en prioriteit nodig. Er dient een vast team te worden geformeerd met zowel juridische als beleids-capaciteit dat structureel is vrijgesteld om dit traject tot een goed einde te brengen. Dit team werkt in een ongestoorde omgeving aan de realisatie van de gewenste aanpassingen. Het valt daarmee in de realisatielijn. Op relevante momenten worden tussenresultaten besproken in de overlegstructuur. Ook kunnen deskundigen uit het veld worden geraadpleegd bij inhoudelijke vragen.

Dit team functioneert onder de Alg. Programma-manager Datafundament. Het team kent een deelprogramma-leider die verantwoordelijk is voor de voortgang en de dagelijkse aansturing. Beleidscapaciteit wordt beschikbaar gesteld vanuit de cluster Geo-informatie. Wetgevingscapaciteit vanuit CZW.

4 - Een nieuwe wetgevingsarchitectuur

De wetgevingsarchitectuur gaat veranderen. De losse wetten per basisregistratie gaan op in de Wet Geodata die de hele NGII regelt. Hierbij kan de structuur van de modernere basisregistratiewetten als model dienen, maar dan toegepast op een bredere scope. De waardeketen biedt zo'n breder raamwerk dat goed kan dienen als denkmodel onder de Wet Geodata.

De wet regelt enerzijds algemene kaders voor geo-datasets en -voorzieningen en anderzijds een aantal componenten (zoals de geo-basisregistraties) meer in detail. Ook in de toekomst zullen sectorregistraties nog steeds in sectorregelgeving kunnen worden geregeld (zoals de omgevingswet), maar dan wel op een manier die rekening houdt met de kaders in de Wet Geo-data. Deze kaders zijn gericht op interoperabiliteit en hergebruik over sectoren heen.

De wet Geo-data regelt zaken voor meerdere organisaties, niet alleen het Kadaster, en is daarmee een geschiktere basis om zaken waar sprake is van samenwerking van meerdere actoren in een netwerkorganisatie te accomoderen.

De Kadasterwet wordt in deze optiek gestript van zaken die niet gericht zijn op de rechtszekerheidstaak[3]. En bij die taak wordt bezien wat op niveau van de wet moet blijven en wat in lagere regelgeving plaats kan krijgen. Aandachtspunt hierbij is wel de vraag hoe we om willen gaan met publiekrechtelijke rechtszekerheid (zie betreffende passage in de Beleidsvisie op het Kadaster).

[3] Zaken die op termijn overgaan naar de Wet Geodata worden in deze optiek binnen de Kadasterwet, vooruitlopend daarop, al apart gezet.

5 – Onderscheid beleidsrijk versus beleidsarm

Deze structuurwijzigingen sèc zijn in beginsel beleidsarm. Pas als er materieel zaken worden aangepast kan het beleidsrijker worden en vergt het ook meer overleg met de belanghebbenden. In de aanpak dienen dus herstructurering van het bestaande en nieuwe wensen helder gescheiden te worden. Het proces is voor beide sporen anders.

Wat we ook zullen zien is dat de huidige wet- en regelgeving inmiddels 'dode letters' bevat. Zaken die op basis van nieuwe afspraken inmiddels in de praktijk heel anders worden gedaan, maar nooit hun weerslag in de wet- en regelgeving hebben gekregen. Ook deze aanpassingen worden gezien als beleidsarm.

Zaken die beleidsrijk zijn worden buiten deze herstructurering gehouden. Dat betekent dat ze wel inhoudelijk kunnen worden uitgewerkt en maar dat ze vooralsnog zoveel mogelijk via werkafspraken worden vastgelegd, die later kunnen worden gecodificeerd in de nieuwe structuur.

6 – Een visie op de fase na deze herziening

Als deze herziening en herstructurering van de wet- en regelgeving een feit is kan er een cyclisch proces worden ingeregeld voor het onderhoud van deze wet- en regelgeving. Inhoudelijke aanpassingen zullen veelal in de lagere regelgeving kunnen worden verwerkt. Hierbij kan gewerkt worden met een methodiek van jaarlijkse wijzigingen. Voor de wet zelf kan i.h.a. een langere cyclus worden gehanteerd. Hierbij valt te denken aan een relatie met vijfjaarlijkse evaluaties. Ook daarvoor geldt dat deze veelal niet tot wetswijziging hoeven te leiden, maar dat veel kan worden opgelost in lagere regelgeving en uitvoeringsafspraken.

Bij wijzigingen moet wel het materieel beleid voldoende uitgekristalliseerd zijn vóór vastlegging via wet- en regelgeving. Dit om te voorkomen dat beleidsdiscussies via de juridische lijn gaan lopen.

7 - Overige condities voor succes

Naast de drie bovengenoemde punten, die ook condities voor succes zijn, spelen er nog enkele andere. Niet uitputtend gaat het om:

a) Commitment betrokken partijen
b) Ruimte voor urgente zaken tijdens de fundamentele herziening
c) Koersvastheid in beleid.

Ad a: commitment:
Het gaat dan bijvoorbeeld om een principe-uitspraak van de belanghebbende partijen dat ze mee willen werken aan deze ontwikkeling. Dat kan bijvoorbeeld in de vorm van een intentieverklaring die dan niet alleen over de wet- en regelgeving moet gaan maar ook over de daarmee te faciliteren effecten in de informatievoorziening voor de maatschappij. Deze intentie is niet vrijblijvend maar betekent ook dat deze partijen wanneer daartoe genodigd inbreng en reflectie bieden.

Ad b: Ruimte voor urgente zaken:
Een andere voorwaarde is voldoende ruimte om urgente zaken ook op te pakken. De fundamentele herziening vergt veel aandacht en kost ook doorlooptijd. Het is belangrijk dat dit proces niet steeds verstoord wordt door ad hoc vragen. Het is dus wenselijk in de bemensing ook capaciteit in te ruimen voor het omgaan met dergelijke zaken tijdens het traject en hier ook waar nodig pragmatisch mee om te gaan.

Ad c: koersvastheid:
Tot slot is een heldere en stabiele koers t.a.v. de te hanteren beleidslijnen van belang. Wetgeving is in belangrijke mate vastlegging van beleid in de vorm van verplichtingen die we partijen opleggen. Het is daarmee een instrument voor beleidsrealisatie, maar het biedt de betrokken partijen ook houvast om hun interne maatregelen aan te relateren. Rust en vertrouwen in elkaar is hierbij van groot belang en een heldere en stabiele koers die consequent wordt doorgezet helpt daarbij.

Vervolgtraject

Op de hierboven beschreven wijze wordt een structuur ingericht waarbinnen het proces beheerst kan verlopen en voortgang kan worden geboekt.

Concrete eerste stappen zijn:

- In Q1 2025 het traject Herziening Kadasterwet te hervatten, te beginnen met:
    - een interne beoordeling van het materiaal dat er uit het eerdere traject al ligt. Deze stap is gestart door de gevormde werkgroep en
    - het in Q1 organiseren van enkele werkbijeenkomsten om te komen tot een helder beeld welke zaken in de Kadasterwet blijven en welke in beginsel daar uit gaan, en welke wensen meegenomen kunnen worden in dit traject (beleidsarm) en welke eerst nadere uitwerking vergen (beleidsrijk).

- Op basis hiervan te komen tot een heldere productbeschrijving van het resultaat van de Herziening Kadasterwet en een stappenplan voor de realisatie.

- In Q3 2026 het traject Wet Geodata te starten, te beginnen met het vaststellen van de architectuur van deze wet, gevolgd door wederom een productbeschrijving en een stappenplan.

- De Tweede Kamer te informeren over deze twee wetstrajecten middels een brief.